

Četrtrič, v točkah od 67 do 76 sodbe niso upoštevani učinki člena 17 osnovne uredbe, ki se nanaša na vzorčenje, in je temu členu odvzet polni učinek. Ugotovitve v teh členih ne upoštevajo, da je neizogibni učinek vzorčenja, da Komisija analizira zgolj uvožene proizvode vzorčenih kitajskih proizvajalcev izvoznikov. Zato je upravičeno mogoče pričakovati obstoj prodajanih proizvodov, ki zaradi uporabe vzorčenja niso upoštevani. Vendar ta stranski učinek ne more omajati upravičenosti analize učinkov cen, opravljene na podlagi reprezentativnega vzorca, vzetega v skladu s členom 17 osnovne uredbe.

Šestič, v točkah 34, 35 in 45 sodbe je Splošno sodišče preoblikovalo prvi in drugi tožbeni razlog ter je odločilo *ultra petita*. Splošno sodišče je tudi napačno uporabilo pravo s tem, da je napačno opredelilo obseg sodne presoje predloženih mu prvega in drugega tožbenega razloga. Četudi bi obstajal standard presoje, na katerega se je sklicevalo Splošno sodišče, *quod non*, je napačno opredelilo ali celo izkrivilo dejstva, na katerih je temeljila analiza Komisije.

(¹) Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 2016, str. 21).

(²) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/804 z dne 11. maja 2017 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa (razen iz litega železa) ali jekla (razen iz nerjavnega jekla) s krožnim prečnim prerezom in zunanjim premerom več kot 406,4 mm s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 121, 2017, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vrhovni sud (Hrvaška) 5. decembra 2019 – Ruska Federacija

(Zadeva C-897/19)

(2020/C 45/31)

Jezik postopka: hrvaščina

Predložitevno sodišče

Vrhovni sud

Stranki v postopku v glavni stvari

I. N.

Ruska Federacija

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 18 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da mora država članica Evropske unije, ki odloča o izročitvi državljana države, ki ni članica Evropske unije, vendar je članica schengenskega območja, tretji državi, o prošnji za izročitev obvestiti državo članico schengenskega območja, katere državljanstvo ima ta oseba?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen in je država članica schengenskega območja zaprosila za predajo te osebe zaradi postopka, zaradi katerega se zahteva izročitev, ali ji je treba predati to osebo v skladu s Sporazumom med Evropsko unijo in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o postopku predaje med državami članicami Evropske unije in Islandijo in Norveško?